

nelse, men det er der ikke meget der tyder på at man kan – der er i hvert fald meget få, der gør det – for så er man simpelt hen blevet for økonomisk afhængig og for besat af at skrabe statussymboler til sig til, at man kan tage fri til den slags ting.

Og jeg ved i øvrigt ikke, hvordan Københavns og Gentofte Kommune ville få gennemført deres hjemmepleje, hvis ikke de havde nogle unge studerende, der måske kludrer lidt i uddannelsessystemet, til at køre rundt og samle de gamle op om morgenen.

Så det, som undervisningsministeren var inde på om, at de unge spilder, jeg ved ikke hvor mange arbejdsår ved, at de ikke kan finde ud af det, kan jeg slet ikke tilslutte mig.

Om de videregående uddannelser vil jeg sige, at det skal nok passe, at der er faldende kvalitet nogle steder, for i mange tilfælde gennemfører man jo hele uddannelsen som gruppearbejde, sådan at selv meget kvalificerede undervisere ikke underviser, men kun vejleder, og det synes vi er negativt.

Jeg kan se, at tiden er ved at gå; så jeg må skynde mig lidt mere.

Vi mener, det er vigtigt, at vi får det ud af vores ressourcer, som vi betaler for. Men forskning er jo ikke det letteste at måle, så hvem ved, om vi får dét, vi egentlig skal have.

Grundforskningen er vigtig, men samarbejdet mellem uddannelsesinstitutionerne og forskningsparterne og erhvervslivet er også vigtigt, og meritoverførslen skal selvfølgelig være hensigtsmæssig og effektiv. Det er dumt, at folk kører sur i systemerne og mister år. Men selv undervisningsår, der ikke slutter med en eksamen, behøver jo ikke være spildt, absolut ikke.

Vi er negativt indstillede over for at mindske kvote 2-optagelsen. Det er i øvrigt de enkelte uddannelsesinstitutioners eget ansvar. Men jeg kan ikke se andet, end at det, man opnår ved at mindske kvote 2-optagelsen, er, at man får de samme studerende ind med en lavere karakter, men uden erhvervs erfaring. Så det kan vel ikke være dårligere, at de får noget erhvervs erfaring.

Så vil jeg sige, at i dag holder jo ingen uddannelse hele livet. Og jeg er bange for, at de meget målrettede, dem, man engang kaldte fagidioter – det er et grimt ord, men alligevel – altså dem, der meget målrettet er gået igennem uddannelsessystemet, let kan ende som tabere i livet.

Det betyder bestemt ikke, at der er en modsætning mellem høj faglig kompetence og bløde kvaliteter, men de, der for hurtigt får det, der i gamle dage kaldtes en embedseksamen, bliver jo mange gange sat i et embede, hvor de skal administrere os andre, og de er ikke altid så behagelige at have med at gøre.

Mange kan udføre en uddannelse hurtigt og alligevel have menneskelige kvaliteter, men de bliver åbenbart ikke ministre. Der skal man have været lidt længere om det – og selvfølgelig også have menneskelige kvaliteter.

Og så vil jeg sige, at selv om vi kritiserer vores uddannelsessystem og vi ikke altid rent måleligt er så gode på det område i Danmark, er der alligevel noget, der tyder på, at det ikke er helt ringe, for det er min erfaring, at unge mennesker fra Danmark, der kommer til udlandet, er stærkt efterspurgt og beundrede for deres fleksibilitet, deres kreativitet og deres evne til at tilpasse sig og indpasse sig. Så på trods af vores udprægede mangel på materielle ressourcer i Danmark tyder det jo ikke på, at det er så ringe. Det betyder ikke, at vi ikke skal bekymre os om tingene; vi skal fortsat forbedre dem.

Forskningsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg vil gerne knytte et par enkelte kommentarer til en god og frugtbar debat, hvor jeg synes man kan sige, at der grundlæggende var enighed om målsætningen: kvalitet, sammenhæng og et godt indhold i uddannelsessystemet.

Imidlertid er det vel med kvalitet, som det er med talerne her fra Folketingets talerstol: Det er meget vanskeligt at måle. Jeg ved godt, at det er en yndet sport i Folketinget at give karakterer for det tekniske og det kunstneriske indtryk. Imidlertid ved vi godt, at det er vanskeligt.

Jeg tror alligevel, at det er klogt at gøre Galileis ord til vores, sådan som fru Elisabeth Arnold gjorde det, nemlig at vi måske også skal forsøge at måle det, der ikke umiddelbart kan måles, netop med henblik på at få om ikke andet så nogle grove parametre, der kan tilskynde til det, vi alle sammen gerne vil, og det, man gerne vil i uddannelsessystemet, nemlig – om muligt – at gøre det bedre.

Når jeg lytter til debatten, synes jeg også, jeg kan konkludere, at viljen jo er til stede. Jeg mener nu nok, at hr. Brian Mikkelsens bud er det, der normalt går under karakteristikken overbudspolitik, nemlig at der lige pludselig skulle være 2 mio. kr. fra Det Konservative Folkeparti